

2

կերտներին յայտնեց, որ իրը ժամանակաւոր մեկ-
նելու է Երևան, իրը մի վերջին ելք, հեռուցց
վիսելու թէ Նշմիածնը խղճառվ երեսաներին
կարելի է մի կարգապատմիւն, անի, մի և նոյն
ժամանակ խոսանուած է աշակերտներին մի քանի
օրից յետոյ վերաբռնաւ: Այս բոլոր նախուաստ-
րաստովիւնները տեսնելով շաբաթ օր նոյների
27, հեռացա Նշմիածնից:

թեամբ գոնվող հօփակաւզ գիւղը: Խօփակուզը բնա-
կեցրած է հայ և թագր խառն աղքութիւններավ.
նա գոնվում է Երևանի արևելա-հարաւամ. գիւղը
ուում էր Գառնիքասար մհալի ջրպետի պաշտօնը.
ոչ թէ չունի ասումնարան, այլ մինչև անդամ նորա ծառաներից մինը անցեալ տարի գոնվում
նա գուրկէ է հայ եկեղեցուց և քահանայից: Ու-
ե 170 հատ ոսկեայ դրամներ, զայտ հասը տառը
սումնարանի բացակայութիւնը հայ գիւղուած ուորվով է վաճառել. բայց այդ շատ հարուստ
սպական երանցիք է, խոկ առանց քահանայի և
եկեղեցու գիւղիրի հագիւ կարելի է պատահել:
լիւթիւ արծաթի և երկաթի զանազան առարկաներ:

լիւթիւ արծաթի և երկաթի զանազան առարկաներ:

մէջ: Տիկնոջ հասցէն կարելի է խմանալ «Մշակի»
իսկապատանը:

Գևեկանիմերի 7-ին, ժամը 12-ին Թիֆլիսի հա-
յոց Վանքի մայր-եկեղեցում հայոց Կաթողիկոս
Գէորգ ԱՎ-ի մահվան առիթով կատարվեցաւ պա-
տաղագ և հանգիստաւոր հոգեհանգիստ:

Ան այդ էր պատճառը, որ անցեալ օր հետագա ինունցի խմբապոթեանդ ստորագրութիւն բաց անել, նշանակեալ էր խմանելի վրա մի փետական երանք։ Աղիւաները չառ տմուր և կարծր են, նորա ունչով չնա գոտապամփառ ներկայ ժամանակի ժամաներից և շատ հայրենիք առաջիկեալ ծնողներից և ազգականներից առաջիկանութիւն, ուշ կը լին. չատերը հազուստ չունեն և ստիպված են օրն անցկացնել սենակի մէջ, ստուիկ ցրտերն էլ կը մօտենան, այն ժամանակ նոցա վերապատճառը կը գիտարանաց, իսկ այսուհետ անինամ մասով կարող են քնառմել:

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Անցկած թիվ 1-ին:

ը բնաւթելիք արծաթէ և երկաթէ զանազան առարկաներ՝ մէջ; Տիկնոջ հասցէն կարելի է խմանալ «Մշակի» ինչպայտանոր:

գիւղ բարեկարգ համար առաջ գոյաց է և անզամ նորա ծառանիերից մինչը անցեալ տարիի գանձում թիվ 7-ին, ժամը 12-ին թիվ 1-ին հայոց կաթողիկոս յոց Վանքի մայր-եկեղեցամ հայոց կաթողիկոս Գէղորդ IV-ի մահվան առիթով կատարվեցաւ պահանջի և վիւղագիների վրա մասնացրոց են անում, որ առաջ և հանգիստուր հոգեհանգիստ:

Ասածել՝ դրանք իրանց հարաստթեան աղբկուրը գտել են
իր տա-
մականիներում։ Առհասարակ երբ դի-
մական կազմում է հնութեան փոշու տակից մի
սպարժն, բան դուրս բերել, լինի այդ արծաթ կամ ոսկի,

քահանց քահանեմբեկ նա ոչ թէ տաճառամ է հսապէտի մօտ, որից նա լրաբող է տաճառապատիկ աւելի վարձասարադիման ստանալ, այլ ուղղակի զիմամ է արծաթագողիքի մօտ և չնչին գնավ վաճառառամ նրան իր թաճառագին զիւաը: Արտաշատին զրեթէ կից գանգում է Գոփնը, որի մասին ես կաշխառեմ զրել մի արիշ անդամ:

Գարծիղը Երևանի դաւայտման շատ թոյլ և դան-

զի վա-
րմացին
ժամկեցին,
ժամկեցին,
բաց են ընթանում: Այժմ զիմիք սասալի ցարսու
է և ոչ մի տեղ ջրի հարկաւորաթիւն չ' կայ. Ա-
յս հայաժիր առուն խապատ չորսցած է, շնարակ
խմելու ջուր չ' կայ: Ինչ սպասել այս քաղաքա-
կան վարչաթիւնից, որի ձախաւորմերը խօսելու
ժամանակ, մինը առում է «ես մի բան ունեմ ա-
ռաջադիմում պարոն գումային», մի ուրիշը այս-
պէս է ակառու իր ճառը «ես այս ինչ ձայնաւորի
խօսքերին բարեհածում եմ պատասխանել», իսկ

մի պատմնի երբ հարցնում են, կը ուսէքական զիմ-
նադիա կուգի, թէ ուշանի», նա պատասխանում
է. «որը էժան կը նստի:»

* * *

—

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Միզմար խամբարաս վրա: Խաղ որբ սարդուս օրդա-
նիզմը խանուղարված է, կարող է, արդեօք, աշա-
կելար շարունակել տառմը և որ և է ընդունա-
կութիւն ցայց տալ ուսման մէջ: Այս հիման վրա
մենք բարւոք ենք համարում եթէ Ներդիսեան
զպոսցի որդեզփիր-աշակերտները զպոսցից դուրս
ապրեն, մանաւանդ հասակաւորները: Վաւ կը մ-
նէր եթէ զպոսցը, փախանակ գիշերօթիկ որդեզփր-
ների, սահնէր զպոսցից դաւաս սափակնդիստ—որ-
դեզփիրներ:

ՆԵՐՔԻՆ ԼԱՒՐԵՐ

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրաւմ են, որ ՎԵՆԱԲԻԱՆԻ
ՀԻՄԱՆԴՐԱՄԱԹԵԱՆ ԺԱԽԱՆԱԿ ԳԲԱՍԱՆՐԱՄԹԻՄ կար
նըրա հիւանդանթեան ամբողջ աւելութեան ժաման
նակ բիւլլը տէն եր ուղարկել Թիֆլիսի հայոց
Առագիրներին, մանաւանդ «Մշակմն», որպէս առեւ-
նօրեայ թերթին, բայց այդ վիստավորութեանը, որ
անչուշու կը հետաքրքրել ամբողջ ազգին, արգելը
եղաւ սինօղը, մանաւանդ սինօղի անդամներ Գրի-
գոր և Ներսէս եափակուսամները:

Ա. Պօլսի մէջ տեղի ունեցած կալանառութեաների մասին „Polit. Corresp.“ Առաջին գրում են նյեմբերի 28-ից: Մի քանի ժամանակից չափազանց շատ են խօսում Նալդիշիկոչի մէջ տեղի ունեցած կալանառութեաների մասին:

ի՞ր երեւակի դժուակի Արմենաց լճի հիւսիսային ատիքով զէպի Սաբ-
խակից կէպի Մագու, Աւարայրում մի ըլուրի վրա
առնվազն է Վարդան Մամիկոնեանի զիրեղմանը,
մատուռ է շինած վրան որ չոնի ոչ մի արձա-
նապատճեան:

սահմանը կամ չամ լիւազը և պարզապարագարար, բայց առեւ, քրքւ, ապաշխատ ու դրանք, որուն հայերը խասն են պարտիկների հետ, զամաց վիազովի լեզուն են կարառմ, ապամուղին սպանում առումնաբարներն եւ սպառի զրութեան մէջ են, են, վիրաւուղին շղթայակապ երկար ժամանակ Արքուն Աւագ- Մաշեղեան և զիկնիկագույք մասց բարեկարգելու; պահած են բանառմ, որ հաւարոնից աելի վաս- ին հայու- Այն գիւղը, որաւեղ հայեր չեն բնակվում, միշտ աղ- թար է և տուզանքի են ենթարկում: Այդ բոլոր և պարտիկներն իրենք սպառմ են, որ եթէ պատիմները դրձաբավամ են միայն գիւղացւոց

